

**Справжній
співець
природи**

**Павло
Григорович
Тичина**

Ми дзвіночки, лісові дзвіночки...

□ **Розкажіть,
розкажіть мені,
хмари:
Ви чого це
тікаєте далі?
— Та хіба ми,
нещасні та
стомлені, знаєм?
Он вітри там
женуться,
кричать: «Ей ви,
кралі!
Почекайте,
бо ми вас кохаєм».**

▣ *Там тополі у полі
на волі...*

▣ *З буйним вітром,
свавольним
і диким,
струнко рвуться
кудись в
далечінь...*

**Ви знаєте,
як липа
шелестить
У місячні
весняні
ночі?
Кохана
спить,
кохана
спить,
Піди збуди,
цілуй їй очі.**

▣ Не дивися
так
привітно
Яблуновоцві
тно

▣ Стигнуть
зорі, як
пшениця:
Буду я
журиться.

Щось мріє гай

—

над річкою.

Ген неба край

—

як золото.

Мов золото-

поколото,

горить-

тремтить

ріка,

як музика.

**Ліс
мовчав
у
смутку,
в
чорному
акорді.
Заспівал
и
скрипки
у моїй
душі!**

ІНАКШЕ ПЛАЧУТЬ ХМАРИ І СТОГНЕ БУЙНИЙ ВІТЕР

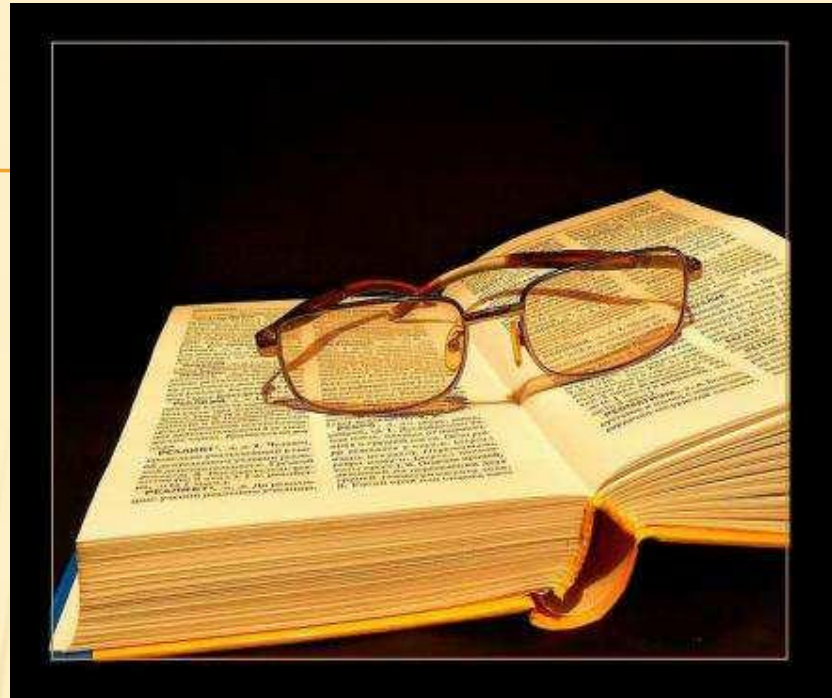
*Йде весна
запашна,
квітами-
перлами
закосичена.*

*Хтось
глади
в
ниви,
так
ніжно
глади
в.*

Як ніч розкриє
книгу —
Я радо йду в
свій храм.
А в нім лиш
зорі, зорі,
А в нім поля,
поля...

netvertakoy A. 2006

**Як упав
же він з
коня
та й на
білий
сніг.**

**Прощавай
те, ждіте
волі,—
гей, на
коні,
всі у
путь!
Закипіло,
зашуміло
—
тільки
прапори
цвітуть...**

*Дякую за
увагу!*

ВИКОНАВ СТУДЕНТ
ГРУПИ К-1
МЕГЕДИН ТАРАС